

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 29.

REDACTEUREN:

W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
: H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Zaterdag

18 Mei '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN J^r
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering op 10 Mei 1912, door M.

Gedachten en gedichten.

Over „Tegenstelling”. Aan den heer A. B., door H. Strang Az.

Hannes en Truiken, door H. W.

Berouw om de niet bedreven zonde, door Weekverslager.

Van verre en nabij.

De Wereld-petitie.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.

Donderdag. Varsity-chaos op S.P. Consumabel zit en borrelt. Buitengewoon menu. Hou de deur dicht, Hendrik, anders waait m'n piepkuiken weg!

Hendrik, vier groote pannekoeken met stroop. Kan niet meneer, 'tis te druk. Dan maar een uilskuiken of wat anders want ik heb nog zoo'n honger!

Consumabel zit nog steeds, borrelt als voren.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering op 10 Mei 1912.

In een ondanks de eindigende cursus en daarmee gepaard gaande examenwoede tamelijk druk bezochte vergadering, zijn eindelijk de langverwachte Reglementswijzigingen ter sprake gebracht. Vooral in verband met de aanstaande propaganda, was een herziening daarvan noodzakelijk en kon daarmee onmogelijk tot na de vakantie gewacht worden.

Om de vraag welke waarde de kroeg heeft voor de spoorstudenten ten opzichte van de Delftenaars bestaat een groot verschil van meening. Zonder twijfel hebben de laatsten veel meer gelegenheid of in elk geval veel meer aanleiding om de kroeg 's avonds te bezoeken, maar hier tegenover staat dat juist de eersten er het overige deel van den dag meer gebruik van maken; er blijven koffiedrinken enz. De vergadering besloot na eenige discussie het Bestuursvoorstel, (betreffende de gelijkheid van contributie van alle leden en het lokmiddel van f 5.— vermindering in het eerste jaar af te schaffen), aan te nemen en niet mee te gaan met het voorstel Goudriaan, om alle buiten Delft wonende leden een vermindering in contributie toe te staan.

Eveneens werd besloten het Candidaat-leden Instituut te aanvaarden. De oude toestand, waarbij ieder ingeschrevene door teekening van een formulier lid werd, was in den grond van de zaak precies hetzelfde, want ofschoon officieel de inauguratie diende tot bevestiging van de nieuwe leden, toch hadden dezen tot dien tijd, hun verplichtingen op de kennismaking te vervullen, welke hen in alles van de gewone leden deden onderscheiden. Door de invoering van de candidaatleden wordt de toestand daarom veel zuiverder, omdat

dan een ieder de vrijheid heeft, het lidmaatschap na de kennismaking al of niet te aanvaarden, evenmin contributie behoeft te betalen, maar ook het recht van stemmen mist. Door sommigen werd het bezwaar geopperd, dat deze verandering koren op den molen van de voorstanders van den groentijd zou zijn.

Immers, ook dit principe gaat uit van de minderwaardigheid van de nieuwe leden voor de vereeniging in den eersten tijd van hun lidmaatschap; maar waar in den groentijd het recht van den *persoon* op den groen erkend wordt, blijft hier dit recht uitdrukkelijk beperkt tot de *vereeniging*.

Nadat de heer Baars noch het recht om niet meer dan 2 nieuwe tegelijk te hoeven ontvangen verlangd had, maar dit van de vergadering niet verkreeg, werd overgegaan tot behandeling van het Lustrum.

De voorloopige Commissie, die voorloopig nog de leiding van een voorzitter ontberen moet, kwam met eenige voorloopige plannen voor den dag, waaraan de vergadering voorloopig zijn goedkeuring hechtte. Inderdaad is deze voorloopigheid voor een zoo kort op handen zijnde feest, op zijn minst genomen merkwaardig en pleit het niet voor de Bondsleden dat zij het zoo tot het uiterste hebben laten komen, zonder ook in het minst pogingen tot verbetering in het werk te stellen.

In principe besloot de vergadering, de viering van het Lustrum over 2 dagen te verdeelen; de eerste dag meer voor het officieele gedeelte, de tweede voor de reunie en intiemere feestelijkheden, terwijl den avond van te voren de inauguratie van de nieuwe leden plaats zou hebben. De plannen voor den avond van den eersten dag zijn echter nog steeds volkomen onbestemd, hoewel er genoeg geopperd werden, welke misschien door uitvoering vatbaar zouden kunnen blijken. Het plan om de bijeengebrachte geldmiddelen voor blijvende zaken te besteden werd bij zijn geboorte gesmoord, maar besloten werd het eventueele overschot uit de Lustrumkas wel voor dergelijke doeleinden aan te wenden.

M.

Gedachten en Gedichten.

Over: „Tegenstelling”. Aan den heer A. B.

Eenige momenten van overpeinzing zal het velen met mij wellicht bezorgd hebben, alvorens het stukje „Tegenstelling” van den heer A. B. te kunnen catalogineeren. Eerst heb ik gedacht aan belletrie; dan zou 't er dus om gaan te beoordeelen of een willekeurige gedachte gebracht is in een schoonen en juisten vorm. En dan eischt de beschrijving van de „hun vreugde uitvierende studenten” en daarna van de proletariërs met „opflikkerende oogen” en „stroefkijkende oogen” zeker het praedicaat „wel verdienstelijk”.

Daarna is in me opgekomen de gedachte aan: tendenz en socialistische propaganda. Mijn doel is niet uit dit oogpunt het geschrevene te bestrijden, want voor een discussie lijkt het me te warm van het vuur en te ongemotiveerd. Doch wat me er toe brengt deze „tegenstelling” niet zonder een woord van protest te laten voorbijgaan, dat is de methode, waarop de heer A. B. zijn meeningen goedkoop aan den man zoekt te brengen.

'k Hoop, dat vele S.W.-lezers met mij 't gevoeld zullen hebben, hoe hier een super-enthousiast mensch gooit met modder naar de gevoelens en meeningen van anderen. Nimmer heeft een socialist, — al moge het Koninkschap

een regeeringsvorm zijn, die niet in zijn stelsel thuis behoort — het recht iets, dat voor velen hoog en edel is, te bevuilen met een „tegenstelling”, zooals de heer A. B. ons geeft.

't Is me onbegrijpelijk, hoe de heer A. B. een Oranje-feest in verband *durft* brengen met „studenten, die in Den Haag blijven, niet alleen”. Afscheiden van het feit, dat de hulde, die een volk op zulk een feestdag zijn vorstenhuis te brengen heeft, vaak ontaardt in onbezonnen uitgaan — wat heeft dan nog een nationale feestdag te maken met fuivende beestmensen? Wat brengt den heer A. B., die later zijn socialistische ideeën zoo hoog uitjubelt, er toe te trachten het Koninkschap te kleineeren, te beflodderen met een realistische schets van zinneloze dronkemannen?

Is het misschien een methode om het socialisme te doen schitteren door te beginnen met het gooien met allerlei vuiligheid?

Kan deze unfaire truc passen in de werkwijze van een menschengroep, wier ideaal zòd hoog gestemd is?

Ik meen van niet; en weet ook zeker, dat een socialist, die ruimer en dieper denkt dan de heer A. B. respect hebben zal voor de gevoelens van anderen, en met de propaganda voor zijn beginselen niet aanvangen zal met een onkieschen en ongepasten hoon. Al moge de viering van den jaardag van een lid van het Koninklijk Huis den heer A. B. koud laten, hij diene zich ervan bewust te zijn geen recht te hebben onze vorstenliefde te bemodderen met het slijk van zijn „tegenstelling”.

Rijswijk, 13-5-12.

H. STRANG AZ.

Hannes en Truuk.

Kiek, wee liep daor deur et bosch
Zee, wee trèdt daor op 't mos?
't Is mien Truuk, aordig ding
Luuster, naor wa'k veur oe zing

Truusk, deerntjen, luuster noe
'k Hol onmundig viel van oe
Truuk, 'k heb met oe evrijd
Geef mie 'n kusken, zeute meid.

Suukerdötjen, hartendief
Kom toch bi'j mi'j, 'k heb oe lief
Truuk, Truuk, 'k bun zoo bli'j
Wie gaot trouwen, ie met mi'j.

Hannes, 'n huusken mot ebouwd
Waor w'in kunt an bunt etrouwd
Hannes, jong, 'k hol zoo van oe
Mear nog as van onze koe.

Wie holdt brulfte nog in Mei
Liek de kalvre in de wei
Hannes wie maakt gauw en nus
Liek de veugle in 't grus.

H. W.

Berouw om de niet bedreven Zonde.

Examentijd, niet waar? en teekenen, aan een stuk maar teekenen. Mijnheer F(t) kampte tegen den tijd. Hij had nu 8 teekeningen onder handen en moest nog met eenige beginnen.

Geen bezwaar; hij was erop ingericht. De ploerterij kon inkten, ze maakte wel eens vetvlekken op 't papier, maar anders ging het wel. En de kleine jongen had juist een verfdoo gekregen: hij zorgde voor een beschaafd coloriet, terwijl de oudste dochter keurige ronde letters trok.

Mijnheer F(t) zat ondertussen ook niet stil. Hij ontwierp in eigen persoon de potloodteekeningen naar het voorbeeld van een vriend van hem. Bovendien studeerde hij van tijd tot tijd mechanica: het Beekman-dictaatje droeg hij voortdurend bij zich.

Neen, Mijnheer F(t) zou het h'm nog wel lappen.

— „Mot dit wel zoo, Meheer?” —

„Ja, juffrouw, dat is zoo goed. De steunpunten weet U, die doen het h'm, de steunpunten! —

Vergenoegd stak F(t) zijn gratis Crescent-sigaret weer in den mond. Hij bouwde nu een stoomgemaal, terwijl een kleiner gedeelte zijner hersenen den heer d'Alembert met zijn vergelijkingen introduceerde in zijn kennis. Charmante guitjes, die vergelijkinkjes, zoo snoeperig klein, alles maar oneindig klein. —

Het weer was toch wel heel mooi. Correcte avond! En dan 't was Mei, hè, dat had die Guus van Drummelen tot Rozenstengel toch wel goed ingezien.

„Meheer, wat benne dat voor streepies? Motte die ook zwart?”

„Watte, laat 's zien, ... ja, natuurlijk, dat is een schuine borst en dat een schuif.” Hè, wat vervelend! Zijn dat nou dingen om je mee bezig te houden in de vrije, blijde tijde van Mei, tijde van vermeien in weien, van heiebijen en Meie-vrijen?

En mèt liep Mijnheer F(t) den tuin wat in, waar de volgende regelen nedervloeiden op een bladzij rand van de handleiding voor toegepaste:

Ik dwaalde door tuinen vol lentegeuren

Starend naar sterren, die hemelwaarts stegen —

Mooie regels om de innerlijke gevoeligheid van het diepe dichterhart te demonstreeren, naast goede waarneming; nu de omgeving nog wat laten spreken:

Rond waasde bontheid van bloeme-kleuren

Paarsroode seringens* en geele gouregen. —

Voor dit laatste is goed. „Geele gouregen”, er zit alliteratie in en juistheid van vizie. Nu weer de dichter:

Ik liep met alleene gedachten te deinzen,

Wat dat beteekent, is wel minder bekend, maar 't is dichterlijk,

Steeds grooter de spanning in 't brein mij gewerd.

Dat zijn nu de groote voordeelen van de technicus-dichter; hij kan met zijn gedicht hinten op de berekening, die er practische waarden aan kan geven:

Waar dreigde breuk: in het hersenpeinzen

Of meer nog in 't bloedbonzend lentehert?

Zeer schoon inderdaad. Tevreden borg F(t) de handleiding weer in zijn zak. Ja, 't was nog toch lente en voorjaarskermis in Den Haag! Gisterenavond had hij er al heen willen gaan, maar hij had de verleiding neergesabeld en zich eenzaam teruggetrokken in sobere kralen van integralen.

Als ie nu gisteren maar gegaan was, dan had ie vandaag tenminste kunnen werken. Dan was zijn bloedbonzende lentehert misschien wat ontlast en de spanning van zijn hersenpeinzen afgenomen. 't Was nu heel erg: stel je voor: blijvende vormveranderingen op een der twee gebieden: geëngageerd of gek! Nu, dan zou hij wel zorgen dat de constructie heelemaal instortte; dan kreeg hij nog een in-memoriam van: algemeen bemind, stil, gaf zich niet gouv, veel-belovend enz. Maar gelukkig was het tot die twee ergste mogelijkheden nog niet toe.

„Zeg”, het was Krachtfunctie, die kwam aangezwaarte-kracht, „ga je mee naar Den Haag, functie thee?” „Nee, U”, antwoordde f(thee), „ik mot werken, U kan dat doen, U is een krachtfunctie.”

Maar, dacht Mijnheer F(t), 't was toch wel heel jammer, als hij de voorjaarschouwing in de Dierentuin niet zag. Hij mocht toch nog wel wat afleiding hebben, met de heerlijke feesten, die in het D. S. C. gevierd worden, was het toch weinig gedaan nu, en die Varsity-aardigheid was zoo midden op den dag.

„Je hebt een groot traagheidsmoment, teeligger”, zei krachtfunctie.

Maar hier zal ik eindigen. Anders ging mijn verhaal op een sprookje lijken en zou men mij houden voor een droomenden Inca, zelfs al kon ik mijn eigen naam uitspreken.

F(t) is met U langs een boloppervlak aarde naar een punt Haag gegleden volgens het beginsel van levende kracht en arbeid en hij heeft de ploerterij zonder toezicht laten verder inkten.

WEEKVERSLAGER.

*) Vraag J. v. R. in Parijs.

Van verre en nabij.

De Wereld Petitie.

DE ECONOMISCHE ZIJDE VAN HET VRAAGSTUK.

Bewering van economische noodzakelijkheid van oorlog.

Veronderstellen we twee groote mogendheden, die wedijveren in bewapening om toch vooral te zorgen, dat de eene niet machtiger wordt dan de andere. Het gevolg hiervan, dat beide partijen de krachtsinspanning van de andere partij beantwoorden met een gelijke krachtsinspanning, is, dat aan het einde van een bepaalde tijdsruimte de betrekkelijke positie van beiden weer is, wat zij oorspronkelijk was en dat dus de ontzaggelijke opofferingen van beiden op niets zijn uitgelopen. Toch kan geen van beide partijen bij de andere achterblijven, daar men inziet, dat de een door zoo te doen, zou zijn overgeleverd aan de genade van de andere, een toestand, die geen van beiden wenscht. Er bestaan twee gangbare oplossingen, die gegeven worden als een manier om uit deze impasse te geraken. Men heeft die van de minderheid, die in beide landen beschouwd wordt als te bestaan uit droomers en doctrinairn, die het vraagstuk hopen op te lossen door het hulpmiddel van algemeene ontwapening, of tenminste beperking van bewapening bij onderlinge afspraak. En men heeft de oplossing van een grootere en meer praktische partij, die er volkomen van overtuigd is, dat de tegenwoordige toestand van wedijver en terugkerende geprikeldheid moet uitloopen op een botsing met de wapenen, welke tenminste voor eenigen tijd rust zal scheppen en door een der beide partijen terug te brengen tot een toestand van onbetwiste minderheid, totdat na langer of korter tijdsverloop een toestand van betrekkelijk evenwicht wordt geboren en het geheele proces weer opnieuw zal beginnen.

Deze tweede oplossing wordt in 't algemeen aangenomen als een der wetten van het leven: een der hardste werkelijkheden van het bestaan, welke de menschen kalmweg als een doodgewone zaak aanvaarden. Het meeste van wat de negentiende eeuw ons geleerd heeft van de evolutie van het leven op deze planeet wordt geëischt voor den dienst van deze strijd-om-het-bestaan-filosofie. Men wijst ons op het overleven van de geschiksten, dat de zwakste in een hoek wordt gedrongen en dat alle leven, het zelfbewuste zoowel als het onbewuste, een leven is van strijd. De opoffering bestaande in de bewapening is de prijs, dien de volken betalen voor hun veiligheid en voor hun politieke macht.

De vredesadvocaat pleit voor „altruïsme” bij internationale betrekkingen en erkent zodoende, dat een voorspoedige oorlog het belang, zij het ook immoreele belang, kan zijn van de overwinnende partij. Dat is de reden, waarom de „onmenschelijkheid” van den oorlog een zoo groote plaats bekleedt in zijn pleidooi en waarom hij zoo lang stilstaat bij de verschrikkingen en wreedheden van den oorlog.

Men kan dus de gevolgtrekking maken, dat de heel gewone burgerij en zij, die zich bezighouden met den roezmoes der praktische politiek het vredesideaal beschouwen als een volmaakte toestand, die eenmaal zal kunnen bereikt worden, wanneer de menschenlijke natuur, zooals de gewone term luidt, zal zijn veredeld, maar niet zolang de menschenlijke natuur blijft wat zij is, en zolang het mogelijk blijft met den sterken arm eenig tastbaar voordeel te grijpen. Zolang dat het geval is, zal de sterken arm eenig tastbaar voordeel grijpen en wee den man, die zich niet kan verdedigen.

Ook is deze filosofie van kracht niet zoo gewetenloos, zoo onbeschaamd als de gewone beoordeeling haar wil doen voorkomen. Wij weten, dat de wereld, zooals die thans bestaat, in andere kringen dan die van den internationalen wedijver de sterken zege wegdragen en er aan de zwakken slechts weinig aandacht geschonken wordt. De industrie, de handel is evenzeer vol wreedheden als de oorlog zelf, — wreedheden voorwaar, die meer in de lengte zijn uitgerekt, die meer verfijnd zijn, hoewel ze minder in het oog vallen en misschien minder vat hebben op de gewone verbeelding. Met hoeveel vergoelijking men de filosofie ook onder woorden moge brengen, iedereen voelt, dat de botsing der belangen in deze wereld onvermijdelijk is en dat men, wat men een ramp noemt in ons dagelijksche leven niet behoeft te vermijden, daar het een uitvloeisel is van de titanische bot-

singen, welke zoo nu en dan plaats hebben en die de wereldgeschiedenis vormen.

De krachtige man vraagt zich aarzelend af, of hij zich wel moet laten roeren door de bewering van de „onmenschelijkheid” van den oorlog. De menschenlijke geest aanvaardt lijden, zelfs onder de meest heroïsch en vorm van geldverdiene. De vreedzame industrie vordert stellig een zwaarder tol, zelfs in bloed, dan oorlog, een feit, dat door statistieken bewezen wordt.

Naast deze offers van den vrede is de „prijs van den oorlog” onbeduidend, en men erkent dan ook, dat zij, aan wie de belangen van een volk zijn toevertrouwd, niet behooren terug te deinzen voor het betalen van dien prijs, mocht de doeltreffende bescherming van die belangen dezen eischen. Indien de gewone mensch bereid is, zijn leven te wagen in een dozijn gevaarlijke bedrijven en beroepen met geen hooger doel voor oogen, dan om zijn maatschappelijke positie te verbeteren en zijn inkomen te vermeerderen, waarom zou de staatsman dan terugdeinzen voor dergelijke offers, als de gewone oorlog vordert, indien daarvoor de groote belangen, die hun toevertrouwd zijn, gebaat worden? Indien het waar is, wat zelfs de pacifisten als mogelijk waar erkennen, dat de tastbare materiele belangen van een volk door oorlogsvoering kunnen gebaat worden; indien m. a. w. oorlogsvoering een groote rol kan spelen bij de verdediging van de belangen van het menschedom, dan zijn de regeerders van een moedig volk gerechtvaardigd als zij niet letten op het lijden en op de offers, die er het onvermijdelijke gevolg van zijn.

De pacifisten wijzen natuurlijk op de morele tegenwerping, we hebben het recht niet met geweld te nemen. Maar hier gaat wederom het gezond verstand der gewone menscheit niet mee met de vredespleiters. Indien de individueele fabrikant gerechtigd is gebruik te maken van de voordeelen, die groote finantieele en industriele hulpbronnen hem kunnen schenken boven een minder machtigen mededinger, indien hij gerechtigd is, zooals onder ons tegenwoordig industrieel systeem inderdaad het geval is, om mededinging te overwinnen door een kostbare en volmaakte organisatie van fabricage, om reclame, van koopmanschap in een bedrijf, waarin armere personen hun brood verdienen, waarom zou het volk dan niet gerechtigd zijn de wedijver van andere volken te overwinnen door gebruik te maken van de kracht zijner openbare lichamen?

Indien het waar was, dat industriele wedijver genadig en nationale politieke wedijver altijd wreed was, dan zou de bewering van de vredesman onweerlegbaar zijn; maar we weten als een stellig feit, dat dit niet zoo is, en om tot ons punt van uitgang terug te keeren: de gewone mensch gevoelt, dat hij verplicht is de wereld te aanvaarden, zoo als hij die vindt. Hij is bereid de gevaren te trotseeren, omdat hij gevoelt, dat militaire overmacht hem een werkelijk en tastbaar voordeel schenkt, een materieel voordeel, dat om te zetten is in factoren van algemeene maatschappelijke welvaart door uitbreiding van handelsbetrekkingen, ruimere afzetmarkt, bescherming tegen de aanvallen van commercieele mededingers, enz.

Algemeen wordt door de regeeringen der landen van Europa aangenomen, dat nationale rijkdom, nationaal voordeel beduidt; dat uitgebreid grondgebied uitbreiding beteekent van de gelegenheid voor industrie; dat het krachtige volk aan zijn burgers kansen vermag te bieden, die het zwakke volk niet kan bieden. Daar algemeen wordt aangenomen, dat rijkdom, voorspoed en welvaart samengaan met kracht, macht en nationale grootheid, doet men, zolang het hem vergund is, zijn best om die kracht, macht en grootheid te handhaven, zoodat men deze zaken, zelfs niet in naam van het altruïsme wil prijsgeven, eer men er toe gedwongen wordt. En men zal deze niet prijsgeven, omdat, zoo men dit deed, zijn macht en grootheid eenvoudig plaats zou moeten maken voor de macht en grootheid van een ander volk, dat volgens zijn eigen overtuiging volstrekt niet meer zou doen voor de bevordering der beschaving dan men zelf wil doen.

En als men zijn premissen toegeeft — en deze premissen zijn de algemeen aangenomen axioma's der internationale politiek over de geheele wereld — wie zal dan zeggen dat hij ongelijk heeft?

Axioma's van de moderne staatkunde.

Is het waar, dat rijkdom en voorspoed afhangen van de politieke macht van de volken, of dat het eene ook maar iets te maken heeft met het andere?

Is het waar, dat het eene volk een vast, kostbaar voordeel kan behalen door de verovering van een ander volk?

Geeft de politieke of militaire overwinning van een volk eenig voordeel aan de individuen van dat volk, dat niet meer in het bezit is van de individuen van het overwonnen volk?

Is het mogelijk, dat het eene volk met geweld het andere volk iets in den zin van materieelen rijkdom ontnemt?

Is het mogelijk, dat een volk in werkelijkheid het grondgebied van een ander volk „bezit” — d. w. z. bezit op de een of andere wijze, die de individueele burgers van het bezittende land eenig voordeel kan aanbrengen?

Maar zijn deze algemeene, in de vragen opgesloten axioma's onaantastbaar?

Het feit, dat al deze vragen ontkennend beantwoord moeten worden en dat een ontkennend antwoord het gezond verstand een slag in het aangezicht schijnt te geven, bewijst hoezeer onze politieke axioma's herziening behoeven.

(Wordt vervolgd).

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 13 Mei 1912 is voor het tijdvak van 1 Juni tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de scheepsbouwkunde aan de T. H., J. van Herwerden te Rotterdam, Oranjeboomstraat 162c.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 14 Mei 1912 is voor het tijdvak van 16 Mei tot en met 31 December 1912 benoemd tot bediende-instrumentmaker aan de T. H., L. A. Post Jr., wonende te Delft, Buitenwatersloot 244.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Met September te huur aangeboden voor 2 Heeren:

een groote Achterkamer,

met balcon, ruim uitzicht en twee Slaapkamertjes, voor f 38,— per maand. Adres HUGO DE GROOTSTRAAT 30.

GEVRAAGD ter overname of om over te schrijven:

DICTATEN,

der Colleges van heeren professoren SNIJDERS, FELDMANN, VAN SWAAIJ en VAN DER BILT, voor Candidaaten Ingenieur-examens, Electrotechniek, tegen nader te bepalen voorwaarden.

Adres TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor gedragen kleederen. Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

VERSCHEENEN:

een goedkoope uitgave van
De Bruidstijd van Annie de Boogh,
door HERMAN ROBBERS.

Welk een opgang dit boek maakte bewijst wel het feit dat thans de 4e druk verscheen; beslist zal deze goedkoope uitgave veel belangstelling wekken, hetwelk ze ruimschoots verdient.

De prijs is slechts **50** cents ingenaaid en **65** cents gebonden.

VOORHANDEN BIJ DEN
TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33-35.

HEDEN VERSCHIEEN:

De Gedenkschriften van Sarah Bernhardt,

DOOR HAAR ZELF GESCHREVEN.

Een zeer boeiend, onderhoudend geschreven boek, waarin wij het leven en de lotgevallen van deze begaafde vrouw door haar zelf verhaald vinden.

Gecartonneerd **75 cent.**

Gebonden in souples linnen stempelband **85 cent.**

Voorhanden bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.

Hydraulica, Geodesie, Kl. Vierkanten, : Wiskunde, Propaedeutisch Examen, :

— repeteert —

DE BOSCH KEMPER c.l., Koornmarkt 43^a.

Techn. Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Afdeeling DRUKKERIJ, Vlamingstraat 34,
Telefoonnummer 286,

— beveelt zich beleefd aan voor de levering van: —

Boek- en Steendrukwerk, Autografiën enz. Visitekaartjes, Brievenhoofden, Kwitantien, Convocatiebiljetten en -kaarten, Contributiekaarten, Diploma's, Wetten en Reglementen, Dissertatiën en Stellingen, Programma's, Invitatiekaarten, Menu's, Balboekjes. Voor Drukwerk van Vereenigingen zijn tal van vignetten beschikbaar.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 18 MEI 1912. No. 29.

Berichten en Mededeelingen.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Loon, H. van. I—1185
Onder één dak, (een bundel vertellingen). 's Gravenhage, L. A. Dickhoff Jr. 1911.

Anoniem. I—1186
Kort verhaal van eene aanmerkelijke Luchtreis, en nieuwe planeetontdekking. Uit het Russisch vertaald. Gedrukt en uitgegeven bij W. Wouters te Groningen, 1813.

II. FRANSCH.

Rosny Ainé, J. H. II—1329
La Mort de la Terre. (Roman). Paris, Plon—Nourrit et Cie.
De laatste menschen op aarde.

Lafage, Léon. II—1330
Le bel écu de Jean Clochepin. Paris, Bernard Grasset, 1911.

Callot, Georges II—1331
Lettres Galantes d'une Femme de Qualité. 1760—1770, avec portraits et illustrations. Paris, Emile Testard, 1895.

III. ENGELSCHE.

Beerbohm, Max. III—563
Zuleika Dobson or an Oxford Love-story. Leipzig, B. Tauchnitz, 1912.

Williamson, Mrs. C. N. III—564
The little white Nun. London etc. Hodder and Stoughton.

Meredith, George. III—565
Rhoda Fleming (a novel). Londen, Constable and Co. 1910.

Meredith, George. III—566
Evan Harrington. (a novel). London. Constable and Co. 1910.

Meredith, George. III—567
Diana of the Crossways. London, Constable and Co. 1911.

IV. DUISCH.

Jensen, Johannes v. IV—509
Der Gletscher. (Ein neuer Mythos vom ersten Menschen). Berlin, G. Fischer, 1912.

Hofmannsthal, Hugo von. IV—510
Die Gesammelten Gedichte. Leipzig. Insel-Verlag, 1910.

Goethe, Wolfgang von. IV—342
Italiänische Reise. Mit Einleitung und Bericht über dessen Kunststudien und Kunstübungen bis zum Antritt derselben. Herausgegeben von Christian Schuchardt. 2 Fhle. Stuttgart, Gotta'scher Verlag, 1862.

VI. GESCHIEDENIS EN BIOGRAPHIËN.

Hofdijk, W. J. VI—274
Ons Voorgeslacht. 2e druk. 6 dln. met platen. Leiden, Van den Heuvel en van Santen, 1873.

Jorissen, Dr. Theod. VI—22
Historische Bladen. 2e druk bundel I en II. Haarlem, H. D. Tjeenk Willink, 1892.

Jorissen, Dr. Theod. VI—275
Historische Karakters. Haarlem, H. D. Tjeenk Willink 1892.

Deventer, M. L. van. VI—276
Geschiedenis der Nederlanders op Java. 2 dln., Haarlem, H. D. Tjeenk Willink, 1886.

Eck, R. van. VI—277
„Luctor et Emergo” of De Geschiedenis der Nederlanders in den Oost-Indischen Archipel. Zwolle, W. E. J. Tjeenk Willink, 1899.

Schimmelpenninck, G. Graaf. VI—278
Rutger Jan Schimmelpenninck en eenige gebeurtenissen van zijnen tijd, beschreven door zijnen zoon. (met portret en facsimile). 2 dln. Den Haag en Amsterdam, Gebr. Van Cleef, 1845.

Roland, Madame. VI—279
Mémoires, avec une notice sur sa vie, des notes et des éclaircissemens historiques, par Berville et Barrière. 2 vol. Paris, Baudouin Frères, 1827, et Houdaille, 1835.

Goujon, Alexandre. VI—280
Bulletins officiels de la Grande Armée, dictés par l'Empereur Napoléon, 2 vol. Paris, A. Corréard, 1822.

Michelet, J. VI—281
Origine des Bonaparte. Paris, M. Lévy, 1875.

Martel, Tancrède. VI—282
Mémoires et Oeuvres de Napoléon, avec portraits et illustrations. Paris, Albin Michel.

Constant. VI—283
Mémoires de Constant, premier Valet de Chambre de l'Empereur, sur la vie privée de Napoléon, sa famille et sa cour, 2 vol. Paris, Garnier Frères.

Pelissier, Léon G. VI—284
Le Registre de l'Île d'Elbe, lettres et ordres inédits de Napoléon Ier. (28 Mai 1814—22 Febrier 1815.) Paris, A. Fontemoing, 1897.

Nottebohm, Gustav. VI—285
Mozartiana von Mozart herrührende und ihn betreffende, zum groszer theil noch nicht veröffentlichte Schriftstücke. Leipzig, Breitkopf und Härtel, 1880.

VII. KOLONIËN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

Kielstra, Dr. E. B. VII—121
Indisch Nederland. (Geschiedkundige schetsen). Haarlem, De Erven F. Bohn, 1910.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

Veth, B. VIII—216
Verhoudingen „van man en vrouw”. Nijmegen, H. Prakke, 1912.

Bois, Jules. VIII—217
Le Couple Futur. Paris, Librairie des Annales pol. et litt.

Hesse, Raymond. VIII—219
Les Criminels peints par eux-mêmes. Préface du professeur Grasset avec portraits et illustrations. Paris, Bernard Grasset, 1912.

Félix, Capitaine Pierre. VIII—220
Après le traité franco-allemand „Et maintenant?”. Le désarmement ou la guerre! Paris, Bernard Grasset, 1912.

Suttner, Bertha von. VIII—221
Aus der werkstatt des Pazifismus. Leipzig und Wien, Hugo Keller und Cie., 1912.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Plasschaert, Alb. X—167
XIXe-eeuwsche Hollandsche Schilderkunst. Met 46 afbeeldingen en enkele portretten. Amsterdam, Mij. voor goede en goedkoope lectuur.

Barrès, Maurice. X—168
Greco, ou le secret de Tolède (avec illustrations). Paris Emile Paul, 1912.

Trappert, Wilhelm. X—169
Musikalische Studien. Berlin, Guttentag, 1868.

XI. PHYSIOLOGIE.

Lhotzky, Heinrich. XI—59
Das buch der Ehe. Dusseldorf und Leipzig, K. R. Lange-wiesche.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

Kuyper, Dr. H. H. XII—229
Het zedelijk karakter der Reformatie gehandhaafd tegen-
over Rome. Kampen, J. H. Kok, 1912.

BROCHURES.

Gerritsen, Dr. H. J.
Het goed recht der ethische richting.

Thierens, A. E.
Reïncarnatie en Karma.

Freud, Prof. Dr. Sigm.
Over Psychoanalyse, (vijf lezingen).

Lhotzky, Heinrich.
Vater und Sohn. (Ein Wort zur geschlechtlichen Aufklärung.)

Molengraaff, Mr. W. L. P. A. Pro.
Rochussen, Jhr. Mr. W. F. Contra.
Het onderzoek naar het Vaderschap.

Wehberg, Dr. Hans.
Das Völkerrecht. (Eine Einführung für Nichtjuristen.)

Wehberg, Dr. Hans.
Die internationale Friedensbewegung.

Correspondentie.

Aan H. W.: Uw „Avond” kan niet opgenomen worden.

Aan M. C. K.: Waar wij door den heer Strang reeds van een Tegenstelling-artikel voorzien zijn, hebben wij 't Uwe niet opgenomen.

Aan J. Goudriaan: Wij achten een stuk als het door U ingezondene, *niet* wat onderwerp betreft, maar door uitwerking ongeschikt voor ons blad.

Agenda.

Dinsdag 4 Juni. „De Seinpost”, Scheveningen: N.V. „Het Tooneel”, Directeur Willem Royaards: „Die fünf Frankfurter”, van Carl Rössler.

ADVERTENTIEN.

NASSI GORENG

UITZENDEN VAN DINERS.

Aanbevelend, **Chr. F. RÜTER,**
PEPERSTRAAT 9.

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose ≡

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35.

Losse nummers verkrijgbaar van:
SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE MAANDAGOCHTEND COURANT (Sportnieuws)	5 „
SPORTKRONIEK	10 „
SPORTBLAD	10 „
REVUE DER SPORTEN	15 „
DE SPORT	10 „
AVIA	15 „

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 „
DE WEEK	15 „
BUITEN	15 „
PAK ME MEE	5 „
HET LEVEN	10 „
DE WERELD	7½ „

VERSCHENEN een nieuw boek van

B. VETH,

(Schrijver van „Het Leven in Nederlandsch Indië,”
getiteld:

VERHOUDINGEN

„van Man en Vrouw”

INHOUD:

Inleiding. - Wilde Liefde. - Hartstocht-Liefde. -
Extaze-Liefde. - Over de standvastigheid der Liefde.
- De Vrouwen-Ellende. - Liefde en Huwelijk. -
Vrije opmerkingen.

Prijs ingenaaid f2,90, gebonden f3,50.

Voorradig in de

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN Jr., — BINNENWATERSLOOT.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Het van ouds bekende adres is: _____

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.